

כסית על

זה יכול לקרות רק במקום אחד בעולם: בית־קפה שלם נכנס לאוטובוסים כדי לראות את עצמו בתערוכה אמנותית המתקיימת בעיר אחרת

שלם בשני אוטובוסים. שיצאו מרחוב דיזנגוף. מול בית־הקפה. באמצע בולט העיתונאי שלמה שבא. ובצד שמאל – יושב הפרופסור אפרים טורגובניק.

בית־קפה נייד הזמר אריק לביא (מימין) ועוד כמה עשרות מוזמנים עלו ביום שלישי האחרון לתערוכה בירושלים

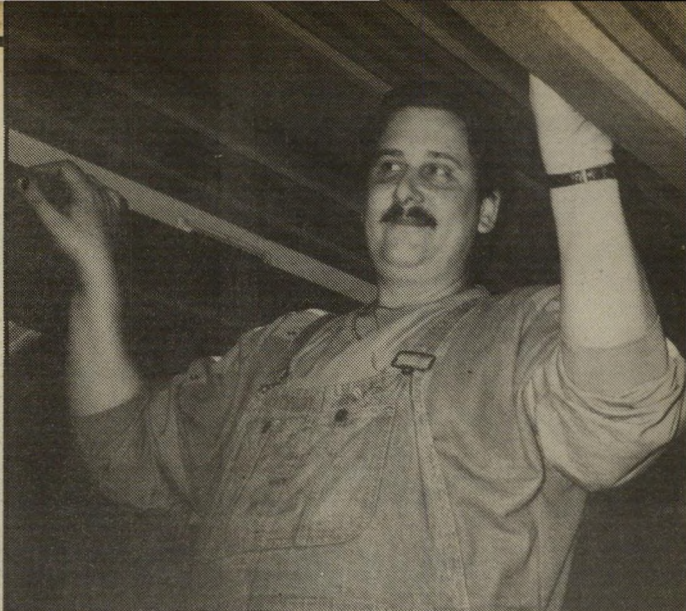
לתיאטרון ולסיפורת אנגלית אריה זקס (מזוקן), המחבק את חווה לוי בתערוכה. יב"ה המבלה בכסית יום־יום. בוקר, צהריים וערב. הוא חבר טוב של זקס.

קטלוג מהחיים המשורר יונה בן־יהודה (יב"ה), האוחז בידייו את קטלוג התערוכה. לצד הפרופסור הירושלמי

התערוכה, סכלו נוסעי אחד האוטובוסים ממחסור בשתייה חריפה. הסנגרייה שהכין משה אישכסית הוכנסה לתא המיטען, והנוסעים, שלא יכלו להשתכר לפני פתיחת התערוכה, ירדו בירו שלים בעצבות רבה. נוסעי האוטובוס השני ירדו עליונים ושמהים — השתיה סופקה להם בשעת הנסיעה. בתערוכה זיהו הנוכחים את עצמם כמו בצילומי מחזור שנתי של בית־ספר, כשמהשה אישכסית משגיח על האורחים שלא יימלטו מהסנגרייה המפורסת שלו.

שהוא יחטוף מכות ומצלמתו תישבר. הצילומים נמשכו עד תחילת מילימת־הלבנון. אז נסע האמן ללונדון, ובירדו תיק צילומי בית־הקפה. שם, בגלריה ניקון המפורסמת, הציג במשך כמה שבועות את הצילומים מרחוב דיזנגוף. פרידלנדר, צלם מיקצועי ומורה בבית־ספר לצילום, זכה השבוע להכרת המיסר המוסיאוני, ומה שחשוב יותר — להכרה מיושבי כסית. השבוע, כשעלו מצולמיו למוסיאון ישראל, כדי להשתתף בפתיחת

גנאי בגלל צילומים אלה. הצלם החל לשוב בכסית בשנת 1976, כשלמד קולנוע באוניברסיטת תל־אביב. אבל רק כעבור חמש שנים העז לתעד בצילום את באי כסית ביום השישי, שהוא יום מיוחד בבית־הקפה. ברי התחיל לצלם. בשולחן־המנהלים — כפי שמכונה אחד השולחנות, שלידו מתקבצים תמיד מנהלי־הכרות וידידיהם — חששו שהוא צלם סמוי של מס־ההכנסה. בשולחן־השמאלנים התעורר חשש שהוא סוכן של שירות הביטחון הכללי. לא היה חסר הרבה

המנצח באוטובוס משה אישכסית עומד באוטובוס שהוביל את כל יושבי בית־הקפה לתערוכה במוסיאון־ישראל. שבה הונצחו על־ידי הצלם ברי פרידלנדר.

וכשבו לתל־אביב בשני אוטובוסים שנשכרו על־ידי כסית לצורך הנסיעה לתערוכה, הם נכנסו לבית־הקפה וחגגו — הפעם, לשם שינוי, לא בשולחנות הקבועים שלהם. הצלם־האמן, שסיפק את הסיבה למסיבה, זרח מאושר. לא כך היו הרברים כעבר. פרידלנדר, שהתקבל הפעם בתשואות רמות, זכה בזמנו לביטויי עוינות ולשלל של כינויי

ל יושבי הקבועים של קפה כ־סית, מבלי יום השישי, חרגו ממנהגם וכאו למקום גם כאמצע השבוע. ביום השלישי, שעליו נאמר פעמיים "כי טוב", טיפסו יושבי השולחנות הקבועים לירושלים. לפתיחת תערוכת הצילומים של האמן ברי פרידלנדר שנפתחה במוסיאון־ישראל. הם לא ויתרו על ההזדמנות,

פורטרט של גברת אחת הגברות מכסית המונצחות בצילומיו של פרידלנדר, מחייכת לצילום שלה. זוהי אילה כספי, בתו של מנהל סולל־בונה לשעבר.

מוציאים במוסיאון הפיזמונאי דידי מנוסי, איש ידיעות אחרונות מיושבי הקבע של כסית בימי השישי בצהריים. מרכיב מישקפיים כדי להתבונן בפנינה רוזנבלום.